

Granica polsko-niemiecka Niepodległej

Granica zachodnia Niepodległej

Na mocy ust. 4 art. 87 Traktatu Wersalskiego została powołana Komisja Graniczna, która zajęła się delimitacją, czyli szczegółowym określeniem i wytyczeniem granicy pomiędzy Rzeczypospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką, a następnie demarkacją, czyli oznaczeniem jej w terenie. Komisja Delimitacyjna rozpoczęła pracę w terenie dopiero po ratyfikacji Traktatu Wersalskiego przez Niemcy 10 stycznia 1920 r., a zakończyła Protokołem Końcowym Komisji Granicznej z dnia 18 października 1924 r., zaś Konwencję polsko - niemiecką w sprawie uregulowania stosunków granicznych sporządzono w Poznaniu dnia 27 stycznia 1926 r.

W początkowym okresie w skład Komisji wchodził przedstawiciel Francji: - Gardan i Dupont jako przewodniczący Komisji, Wielkiej Brytanii: Boger, Włoch: Tonini, Japonii: Oki, Polskę reprezentował Szembek, a Niemcy Livonius. W okresie późniejszym z prac w Komisji zrezygnowała Japonia, do Francji odwołano Duponta, a Livoniusa zastąpił Etsel.

Komisja Delimitacyjna podzieliła granicę polsko-niemiecką na sekcje, co miało usprawnić wytyczenie jej w terenie. Całość granicy od Bałtyku do styku granic Polski, Niemiec i Czech podzielono na 14 sekcji, z których każda otrzymała oznaczenie literowe od A do O bez I. Granice Polski z Prusami Wschodnimi podzielono na 5 sekcji oznaczonych cyframi rzymskimi od I do V. Zachowany zestaw map z Sekcji J – topograficzny, w sali 1: 5000 i geodezyjnych - skale różne odcinków granicy polsko-niemieckiej. Poszczególne odcinki granicy z rejonu Milicza, w różnej orientacji geograficznej. Zachowały się również mapy sekcji E, F oraz G.

